keik muud immelikkud asjad olli ärravaatnud, siis läks temma ka senna koli, kus tummid öppetakse, ja kus neid monni sadda on kokko korjatud.

Kül se on üks ütlematta suur waew, enne kui need lapsed, mis jubba nenda Ma peäle on sündinud, et nemmad ei sa kuuldud egga rägitud, — ommeti hakkawad kirjotust kätte sama, ja tähtede läbbi teine teisele ommad süddame mötted üllesandma.

Sesamma maalt tulnud öppetaja, tahtis teäda, kas nad Jummala sannast ka monda tundmist sanud?

Tummide koolmeister ütles: „Kirjotage üks küssimine kridiga senna musta taawli laua peäle, siis nemmad kirjotawad wastust selle alla.“

Essimenne küssiminne olli: „Kes on sedda mailma lonud?“

Üks tum astus ette, kirjotas alla: „Algmisses löi Jummal taewast ja maad.“

Teine küssiminne olli: „Mikspärrast on Kristus mailma sisse tulnud?“

Tum kirjotas alla: „Ustaw on se sanna, ja keige wastowötmisse wäärt, et Kristus Jesus mailma sisse on tulnud, pattused önsaks teggema.“

Kolmas küssiminne olli: „Mikspärrast on sind nenda kurdiks ja keletumaks lodud?“

Tum kirjotas alla: „Töest, Issa, sest se on nenda sinno mele pärrast olnud.“ Matt. 11, 26.

Oh teie, issad ja emmad, siin meie maal, kes teie monnikord ka muido ja omma ennese laiskusse pärrast ütlete: „Minno laps on nenda rummalaks jubba lodud, et ta ei sa ramatut pähhä!“ Mis teie sest arwate, kui Inglandima kolist tummid wiimselt „istuwad laudas Abraami, Isaki ja Jakobiga taewarikis;“ — ja teie ning teie laste wasto saab se sanna kulutud: „Minna ei olle teid ellades tummud, tagganege minnust ärra!“

Sedda rasket sanna kuulmast hoidko meid keiki Se, kel ep olle mitte hea meel pattuse surmast, waid et ta peab pattust pöörma, ja ellama.

Öppetusse könned.

1. Pabberi leht.

Üks naene söitis möda küllasid, wannad